

2530 Cloutius Clutami f. | duplicarius alae | Pannonior. Susarru¹ | domo Curunniace², | an. XXXV, stipen. XI, | [h.] s. est, posit Ca. . . .

Salonis (III 2016 cf. III S. 8577 vidit Hirschfeld). — 1) Non intellegitur (pagum aliquem Asturum significari coniecit Mommsen Herm. 19 p. 25 not. 3). — 2) Cogitaverunt de Curunda Hispaniae (cf. Huebner ad C. II 2462).

2531 C. Iulio Agedil[li] f. Fabi]a¹ Macro | Sant.², duplicario alae Atectorigiana[e]³, | stipendis emeritis XXXII aere incisso⁴, evocat[o] | gesatorum DC Raetorum castello Ireavio⁵, clup[eo] | coronis aenulis aureis donato a commiliton[ibus]. | Iulia Matrona f.⁶, C. Iul. Primulus l. h. e. t.⁷

Saintes (Mediolani Santonum) rep. a. 1887 (Espérandieu épigraphie du Poitou et de la Saintonge p. 172 et tab. X; Cagnat revue celtique 9, 1888 p. 78 vidit). — 1) Supplevit Cagnat (vocabulum tribus periisse vidit Mommsen; Fabia commen datur spatio paucis tantum litteris sufficiente; cf. praeterea N. 844 not. 4). — 2) Santoni. — 3) Eadem ala memoratur infra N. 2537, item, sed nomine defor mato, supra N. 1174, ex quibus titulis colligitur eam posteriore aetate in Moesia inferiore tetendisse. Nomen habuit ab Atectorige quodam Gallo, fortasse eo ipso cuius nomen legitur in nummis quibusdam reperiri solitis in Gallia (Mionnet suppl. I p. 151, 5). — 4) Significatur civitate Macrum donatum esse. — 5) Cf. Mommsen Herm. 22 p. 554. — 6) Filia, 7) libertus, heredes ex testamento.

2532 . . | C. Iul. Th[i]ridat[i]s¹ f., | dec. ala Pharcho., | an. XXVI, dom. | Roma, h. s. e. | Sex. Coelius |

Clissae (prope Salonas) (III S. 8746 vidit Hirschfeld). — 1) Cognomen patris ostendit, hunc decurionem alae Parthorum fuisse natione Parthum, C. Iuli nomen, vixisse eum primis imperii temporibus. Notabile adscriptam ei esse domum Romam; cf. Mommsen Staatsr. III p. 787.

2533 M. Sempronius L. f. domo | Termestinus¹ | anno. XX . . . | dec., eques² alae | Sebosiana³ | h. s. e.

Moguntiaci (Brambach 894 vidit partem). — 1) Cf. Ptolem. 2, 6, 55; C. II 874. — 2) Eques fuit in ala, deinde decurio. — 3) Ala Sebosiana, sive ala Gallorum Sebosiana (supra N. 2004), primum videtur tetendisse in Germania, memorata ut pars exercitus Vitelliani a Tacito hist. 3, 6. Postea fuit in Britannia (supra N. 2004, infra N. 2548).

2534 M. Mārius Valens Galata, | veter. [ex d]ec. alae classianae¹, | sib[i] et Sempr]oniae Severae uxо[ri optima]e fecit.

Coloniae Agrippinae rep., deinde Bonnae (Buecheler mus. Rhen. 42, 1887 p. 151, qui ait litteras esse saeculi p. Chr. primi). — 1) Ala classiana praeterea memoratur inter auxilia exercitus Britannici anno 105 (dipl.).

2535 rius de[c.] al. II Ulp. | Aur.¹, stip. | XXII, vix. an[n.] | XLV, Iul. Phil[ip]pus dup. al. eiul[s]dem frater [p.]

In dextra ripa Euphratis e regione oppidi Penga sive Pingan (III S. 6745). — 1) Alām Aurianam exercitus Cappadocii memorant Arrian. ἔπειτα. p. 80, 6 et Notitia dign. Or. 58, 22, cuius tempore stetit Dascusae, quod oppidum videtur fuisse ibi ubi hic titulus repertus est.